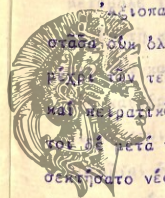

ΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

είναι παροτρυνόμενοι ὡς τοπωνυμιαὶ ἐν Συρῷ καὶ Βυζαντινοῖς ἐστὶ χρο-
νούς, ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶν ἐκείνης οἱ τορκοκρατῆσαντες αἰῶνες
τὸ κυκλάδες ἐπὶ τῶν ἐκείνης οἱ τορκοκρατῆσαντες αἰῶνες

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΕΝ ΣΥΡῳ
προοίμιον.

Τὸ σύνολον τῶν ἐν Συρῷ ὀφισταμένων πολυπληθῶν καὶ ἑλληνικωτάτων
τοπωνυμίων καὶ τὸ πλῆθος τῶν κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας καὶ τοὺς ἐπὶ
τουρκοκρατίας συνταχέντων ὑπὸ τῆς Κοινότητός της καὶ τῶν ἰδιωτῶν ἑλ-
ληνικῶν ἐγγράφων μαρτυρεῖ ὅτι ἡ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ λαλουμένη καὶ γραφο-
μένη γλῶσσα παρέμενε πάντοτε ἀνόθευτος ἑλληνική.

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἡ τορκοκρατῆρητον δὲ τοῦτο· διότι ἡ μικρὰ τὴν ἑκτασιν Συρος, ὑπο-
στάς οὐκ ὀλίγας θῶσεις καὶ καταστροφὰς ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ ἸΓ' αἰῶνος
ἐκείνης τῶν τελευταίων χρόνων τῆς τουρκοκρατίας ἐπιδραμόντων κατακτητῶν
καὶ περιρριπῶν σκλάβων, σμικρὸν διέτρεψε πληθυσμὸν ἑλλήνων κατοίκων. Καί-
τοι δὲ κατὰ τὴν ἰδρύσιν τῶν βενετικῶν δουκάτων εἰς τὰς κυκλάδας προ-
σκαρτάστο νέον πληθυσμὸν ἐξ ἐπιπλῶδων Βενετῶν ἢ ἄλλων Ἱταλῶν πρεσβευ-
όντων τὸ καθολικὸν ἐρῆσκευμα, οὗτοι, οὐ μόνον δὲν ἐξεφράγγισαν τὴν νῆ-
σον, ἀλλ' ὁμοιωθέντες πρὸς τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν της, ἀπετέλεσαν
σύνολον πληθυσμοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ Κοινότης ἀνεγνώρισε καὶ ἐπὶ τουρκο-
κρατίας ἔτι τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ συνειδήσιν ὡς ἀνήκοντος εἰς τὴν "Ελ-
λάδα". Ἀξιοσημεῖωτον δὲ ἡ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς 3 Ἰανουαρίου 1748
τῆς κοινότητος ἀναγραφὴ τοῦ τότε ὑποδούλου "Βενους ὡς "Ελλάδος" καθ'
ἣν ἐποχὴν κοινῶς ἐκαλοῦντο οἱ κάτοικοι αὐτῆς Ἰκισαὺρδες καὶ Ρωμοί(1).

Ἡ ἐν τῷ λεξιλογίῳ τῶν ἐν Συρῷ τοπωνυμίων παντελὴς σχεδὸν ἑλ-
λειψις βενικῶν τοιούτων δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἐξηγηθῇ ὡς σημαί-
νοуса παντελῇ ἀπουσίαν ξένων κατοίκων ἐν τῇ νήσῳ· διότι ἱστορικῶς

(1) Ὅρα τὸ ἐγγράφον εἰς ἀρχαίαι καὶ νέα 780 Ἱστορίας Συροῦ ὑπὸ
Τ. Ἀρμελῶ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

τῇ Ἐκκλησίᾳ
 τοιαύτων τῶν
 ἔργων
 τοιούτων
 τῶν συνέσεων

Γενικώτερον δ' εἰπεῖν τὸν τύπον τῆς ἐπικρατησάσης ἐν Σύρῳ Ἑλλη-
 νικῆς γλώσσης παρέχουσι τὰ δύο διεξοδικὰ ἔγγραφα τῆς 13ης Ἰου-
 νίου 1895 τῆς 12 Ἀπριλίου 1761 τῆς 22 Γεναρίου 1763 τῆς 25 Δεκεμβρ-
 ου 1812 τῶν προεστώτων καὶ ἐπιτρόπων τῆς Σύρου, οἵτινες διετίκωνον
 τὰ κρατοῦντα ἔθιμα τὰ ἐπὶχοντα ἰσχύιν νόμου εἰς παντοίας ὑποκίνας καὶ
 κληρονομικὰς σχέσεις. Τὰ τέσσαρα δέ ταῦτα, ἀθθεντικά οὕτως εἰπεῖν, ἔγ-
 γραφα εἶροντα διάφορους χρονολογίας τριῶν αἰώνων ἀποδεικνύουσι τὸ
 ὁμοιόμορον καὶ ἀναλλοδιωτον τῆς ἐν Σύρῳ γλώσσης, ἐδηροσιεύθουσαν **δε**
 καὶ **ἐπιμελεῖα** τοῦ Ἀντιβασιλέως Γ'. Νόσμερρ καταρτισθείσης Συλογῆς
 τῶν τῆς Ἑλλάδος συνθεσίων. (ἐν ἔτει 1853).

Ἡ γλῶσσα τῶν ἐγγράφων τούτων καὶ τῶν ἀλλαχού δημοσιευθέντων
 τούτων ἐς καὶ νῦν ἐν τῇ ἱστορικῇ καὶ ἐθνολογικῇ ἐταιρείᾳ ἐνεκδ-
 οῦται συννενοητικῶς μετὰ τῆς γλῶσσης τῶν δημοτῶν ἀσμάτων τῶν Ευρίων
 καὶ μετὰ τῶν ὑποταθέντων ἐν τῇ νήσῳ πολυτηθέν τοπωνυμίων παρέχει
 πλῆρη γνῶσιν τῶν γλωσσικῶν ἰδιωμάτων τῆς νήσου ταύτης τῶν Κυκλάδων
 ἥτις διετηρήσαν, εἴ περ τις καὶ ἄλλη, τὸν κατὰ τοὺς αἰῶνας τῆς δου-
 λείας ἑλληνικὸν τύπον τῆς γλῶσσης ἥρπεν.

αἱς ἀποδείξειν τῆς γνώμης ταύτης παραθέτω κατάλογον τῶν ἐλληνικῶν τῆς τοπωνυμιῶν μετ' ἀλφαριθμητικῆν τάξιν, μετ' ἐπεξηγηματικῶν παραρηρήσεων· ἐν ἄλλῃ δὲ διαιρητῇ περὶ τῆς ἀηδόου ποιήσεως τῶν Συρίων θέλω συμπληρώσει τὴν ἀπόδειξιν ταύτην.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

τῆς παρακεκινδυνευμένης ταύτης ἐξηγήσασθε ποιοῦμεν νρεῖαν ἀπλῶς
ὡς λαγίῃ παραδόσσει περὶ τῆς τοπωνυμίας ταύτης. περὶ ταύτης γράφει
ἱκανὰ καὶ ὁ τ. Ἀρτεμίδης ἐν τῇ ἱστορίᾳ πόρου (σελ.143), συμπεράινων
ἐκ πολλῶν τεκμηρίων ὅτι ἐν τῇ ᾿Αλφεινῇ ἔκειτο καὶ τὸ ἱστορικόν ἡλι-
οστρόλιον τοῦ Φεραικούρου. ἀλλὰ περὶ τοῦτου, ἐν σχέσει πρὸς τὰς λα-
κὰς παραδόσεις γίνεται λόγος καὶ ἐν τῇ τοπωνυμίᾳ ᾿Αγίας ᾿Αννης".
Ὁμωσέμεθα ἡ ὀνομασία ᾿Αλφεινῇ εἶνε ἀρχαιολογικῇ, ἀνηρνευμένη καὶ
ἐν συμβολαίᾳ τοῦ ΠΕΤ. αἰῶνος καὶ γραμματικῶς σημαίνει τὴν ἀλαφ-
ρὴν βεβαίαν, ἢ ἀναρριβατὴν. Δὲν εἶναι δὲ ἐντελὲς ἀπείρανος ἡ ἀπὸ
τῶν ἐν ἔτει 1848 συζητητῶν εἰσακτῆς ἡ βασιθεύσα εἰς ἀδέσποτον λα-
κὴν παράδοσιν.

